

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074493686224/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

KRÆSTEN. Sig mig, hvad det er, Mor. Sæt dig ned.

ANN' KATRIN' *(forlegen)*. A ved ikke, hvordan a skal sige det. — Hm, men du husker jo nok a var meget imod, du kom paa Højskolen.

KRÆSTEN *(kølig)*. Ja.

ANN' KATRIN'. A var heller ikke mest for, at du fik Kirsten til Kone.

KRÆSTEN. Nej, det var du ikke.

ANN' KATRIN'. Og dine Paafund og alt det nye Væsen og dine Møder og Udfarter kunde a jo heller ikke saa godt lide.

KRÆSTEN *(kold)*. Nej, det har a mærket tit nok. *(næsten haardt)* Og hvad er der saa i Vejen nu?

ANN' KATRIN'. Ja, hm, nu er det, a er kommen i Tanker om, at a har baaret mig fejl ad. Og det er a ked af.

KRÆSTEN *(overrasket, vender sig lyttende imod hende)*. N—aa?

ANN' KATRIN'. Jo, for du har vist haft Ret, og du har gjort os megen Glæde ved det, du er bleven den Mand du er. — Og a har næsten altid været *imod* det, du har lavet, og det er det, a er ked af. *(bevæget)* Du mit eneste Barn, Kræsten, — a burde jo ha' holdt *med* dig.

KRÆSTEN *(i en blød Tone)*. Jamen det kommer jo af, lille Mor, at du ikke har kunnet forstaa det, du har ikke kunnet faa det i dit Hovede, det er Sagen. Du har været en god Mor, men du er jo levet op i Arbejde, vi kan vel gerne sige Slid og Slæb, og derfor er der bleven *noget* forsømt. Det forstaa a saa godt.

ANN' KATRIN' *(rørt)*. Hvor du egentlig er god, Kræsten.

KRÆSTEN. Nej, men det er saadan det skal ses.

ANN' KATRIN'. Naa, men har du aldrig været vred paa mig, Kræsten, for det a har gaaet imod dig?

KRÆSTEN. Nej, ikke uden et Øjeblik af Gangen. Men a har somtid været ked af det, at du ikke kunde følge med og være fælles med mig.